

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра англійської філології, перекладу і філософії мови імені професора О. М. Мороховського

Затверджую

Ректор

Васько Р. В.

(ПІБ)

«14» вересня 2020 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання

(назва навчальної дисципліни)

напрямок підготовки	доктор філософії
галузь знань	03 Гуманітарні науки 01 Освіта / Педагогіка
спеціальності	035 Філологія 011 Освітні, педагогічні науки
освітньо-наукові програми	Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство Сучасні наукові освітні студії: педагогіка, методика навчання іноземних мов і культур, наукова англійська мова
статус дисципліни	дисципліна загальної підготовки

Форма навчання денна, вечірня, заочна

Навчальний рік 2020 – 2021

Семестр I

Кількість кредитів ЄКТС 3

Мова навчання українська

Форма підсумкового контролю іспит

1. Мета вивчення дисципліни:

сприяти *формуванню у аспірантів системи сучасних знань* про логіко-методологічні й епістемологічні зсуви у новітніх наукових парадигмах та засоби їх репрезентації, концептуалізації, аналізу, референції й інтерпретації в актуальних напрямках континентальної і аналітичної філософії; сприяти *усвідомленню аспірантами необхідності поглиблення знань* про стратегії та форми взаємодії логіки, філософії і філології у їх плюральних та периферійних розгалуженнях, що сприятиме *набуттю аспірантами ефективних професійних компетентностей* та відповідних *вмінь* у виборі, комбінуванні та реалізації методологічних проєктів наукового дослідження та освітньої практики.

2. Загальний обсяг (відповідно до робочого навчального плану):

3 кредити ЄКТС; 90 год., у тому числі:

	Денна/вечірня форма навчання	Заочна форма навчання
лекції	20 год.	6 год.
семінарські заняття	10 год.	4 год.
практичні заняття	–	–
консультації	–	–
самостійна робота	60 год.	80 год.

3. Передумови до вивчення або вибору навчальної дисципліни:

3.1. *Знати*: базові етапи, принципи та напрями розвитку універсальної концепції науки в новоевропейській філософії, їх взаємозв'язок з генезою та особливостями диференціації наукових дисциплін, відмінності поняттєвої будови та структурної організації найбільш впливових в галузі гуманітарних досліджень парадигм сучасної філософії науки.

3.2. *Вміти*: коректно застосовувати у дослідницькій та викладацькій практиці концептуально-методологічний інструментарій філософії науки, з відповідним розрізненням її гносеологічних, когнітивних, епістемологічних та аксіологічних проєкцій, ефективно реалізовувати набуті критично-рефлексивні навички у відборі матеріалу дослідження, оцінюванні його проблемного статусу, виборі напрямів аналізу, визначенні їх прагматичних складових.

Для успішного освоєння дисципліни аспіранти повинні володіти знаннями в області логіки, філософії, філології і психології вищої школи. Знання та навички, отримані в результаті вивчення даних курсів, створюють необхідну базу для вивчення курсу «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» і мають високу ступінь кореляції з ними.

4. Анотація навчальної дисципліни

Дисципліна «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» належить до переліку дисциплін загальної підготовки аспіранта. Вона спрямована на набуття, поглиблення і систематизацію знань аспірантів щодо особливостей формування, оцінки можливих ризиків та евристичного потенціалу міждисциплінарних дослідницьких проєктів; провідних методологічних стратегій аналітичного опису предметного поля гуманітарних студій та концептуально-методологічні наслідки їх трансформації в соціальні науки; домінантних освітніх рецепцій сучасної трансформації наукового знання. Курс сприяє усвідомленню аспірантами необхідності критичного відстеження логічних помилок, виявів підміни понять, аргументних викривлень, епістемологічних криз, дискурсивно-нарративних ущільнень у розгортанні класичних і сучасних науково-дослідницьких дискурсів, сприяючи при цьому академічній доброчесності. У межах цього курсу аспіранти опановують вміннями послідовно обґрунтовувати, впроваджувати та доречно екземпліфікувати обрану стратегію дослідження та опису матеріалу, використовуючи гібридні моделі вивчення багатофакторних проблем; вирізняти, критично оцінювати та давати концептуальний опис структурно-функціональної організації власної дослідницької моделі.

Курс включає один організаційний модуль і чотири змістовних модуля. У першому модулі дається уявлення про модерну традицію філософії науки від математичного природознавства та гносеології до епістемології гуманітарного пізнання та соціальних наук: раціональну науку (science) та ідеал універсальної науковості як осьову тему модерної філософії; неокантіанське розрізнення «наук про природу» і «наук про дух»: проблему методу та об'єкту; апорії історизму та філософію життя як методологічне підґрунтя наук про дух; соціальні науки та соціологію науки: науку як ціле-раціональну та ціннісно-раціональну дію; поступістемологічну добу і проєкт науки як міждисциплінарних досліджень.

У другому модулі розглядаються генеза новоєвропейського раціоналізму і програма трансцендентального обґрунтування строгої науковості: картезіанська раціональність та ідея універсальної об'єктивної науки і теоретичної автономії вченого; тематизація «картезіанської лінгвістики» у Н. Хомського; ідеал науки в європейському сенсуалізмі і емпіризмі крізь призму концептуалізації досвіду; теоретичні засади (лінгвістичного) експерієнціалізму; трансцендентальне обґрунтування наукового пізнання, просвітницьке упередження сцієнтизму та «прихований романтизм» І. Канта; трансцендентальна природа категорій; трансцендентальна феноменологія та ідея «радикального обґрунтування наукових суджень»; «строга наука» і смислова структура світу.

У третьому модулі дається уявлення про філософську герменевтику і наратологію: філологічно-історичну модель «наук про дух» крізь призму європейської традиції ренесансної studia humanitatis та протестантської теології; герменевтику як «філософію розуміння»: поступ від філософії життя до герменевтичної онтології; феноменологічний поворот герменевтики: від мови та тексту до часу та наративу; епістемологічний статус сучасної наратології: кризу модерних метанарацій як кризу європейської раціональності; поняття «археологія знання».

У четвертому модулі досліджуються такий міждисциплінарний тренд як аналітична філософія в аспектах повороту від логічного аналізу мови науки до лінгвістичної філософії, філософії мови та філософії свідомості. Розглядаються «лінгвістичний поворот» і філософія як «критика мови» та «логіка науки»; «Логіко-філософський трактат» Л. Вітгенштайна та філософія логічного аналізу; поворот логічного позитивізму до критичного раціоналізму, історико-методологічної моделі науки і методологічного анархізму; прагматичний поворот аналітичної філософії: між лінгвістичною філософією, лінгвістикою, філософією мови та філософією свідомості; філософія свідомості (mind) та когнітивні науки; когнітологічна критика трансценденталізму та концептуалізація «тілесного розуму»; поступістемологічна доба: аналітична метафізика, аналітична епістемологія ЛТВ-теорій (justified-true-belief) та аналітична герменевтика.

5. Компетентності аспірантів, визначені навчальною дисципліною (освітнім компонентом) «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання»

Таблиця 1

Матриця відповідності компетентностей, визначених навчальною дисципліною (освітнім компонентом) «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» компетентностям, визначеним освітньо-науковою програмою «Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство»

Компетентності, визначені навчальною дисципліною (освітнім компонентом)	Інтегральна компетентність	Програмні компетентності											
		Загальні компетентності				Фахові компетентності							
		ЗК 1	ЗК 3	ЗК 8	ЗК 9	ФК 1	ФК 2	ФК 4	ФК 5	ФК 9	ФК 10	ФК 11	ФК 12
1. Усвідомлення ролі базових етапів, принципів та напрямів розвитку універсальної концепції науки в новоєвропейській філософії, їх	+	+		+		+		+	+				

спільнотою, суспільством у цілому з урахуванням філософсько-наукового світогляду і навичок критичного мислення													
10. Здатність налагоджувати та підтримувати контакти з фаховими спільнотами у формуванні світоглядно-когнітивних настанов сприйнятливості до смислових зсувів дослідницького поля та стратегій його теоретичного опису	+	+											+
11. Здатність застосовувати у фаховій діяльності концептуально-методологічні засади науково-дослідної компетентності, нести відповідальність за дотримання академічної доброчесності під час здійснення наукової та педагогічної діяльності, керуватися загальнолюдськими цінностями	+		+		+		+	+	+	+	+		+

6. Результати навчання аспірантів з дисципліни (освітнього компонента) «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання»

Таблиця 2

Матриця відповідності результатів навчання з дисципліни (освітнього компонента) «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» програмним результатам навчання

Результати навчання з дисципліни (освітнього компонента)	Програмні результати навчання			
	ПРН 1	ПРН 3	ПРН 13	ПРН 14
1. Коректно застосовувати у дослідницькій та викладацькій практиці концептуально-методологічний інструментарій філософії науки, з відповідним розрізненням її гносеологічних, когнітивних, епістемологічних, аксіологічних проєкцій	+	+	+	+
2. Ефективно реалізовувати набуті критично-рефлексивні навички у відборі матеріалу дослідження, оцінюванні його проблемного статусу, виборі напрямів аналізу, визначенні їх прагматичних складових	+	+	+	+
3. Використовувати знання з філософії науки для підвищення загально-наукової компетентності і комунікативної культури	+	+	+	+
4. Критично відстежувати логічні помилки, вияви підміни понять, аргументних викривлень, когнітивного дисонансу, епістемологічних криз, дискурсивно-нарративних ущільнень у розгортанні дослідницьких та освітніх дискурсів	+	+	+	+
5. Послідовно обґрунтовувати, впроваджувати та доречно екземплізувати обрану стратегію дослідження та опису матеріалу, використовувати гібридні моделі вивчення багатофакторних проблем	+	+	+	+

6. Вирізняти, критично оцінювати та давати концептуальний опис структурно-функціональної організації власної дослідницької моделі	+	+	+	+
7. Знаходити оптимальні шляхи взаємодії у професійному колективі та застосовувати оптимальні технології наукової комунікації, побудовані на правилах і принципах академічної доброчесності науковця та освітянина, для успішного здійснення науково-дослідної та професійної діяльності		+		
8. Планувати і вирішувати завдання власного професійного та особистісного розвитку і самовдосконалення в науково-дослідній та викладацькій діяльності, керуватися загальнолюдськими цінностями		+		
9. Демонструвати високу ступінь самостійності, авторитетність, інноваційність у професійній та науковій діяльності		+		

7. Відповідність програмних результатів навчання, методів навчання та форм оцінювання з навчальної дисципліни (освітнього компонента) «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання»

Таблиця 3

Матриця відповідності програмних результатів навчання, методів навчання та форм оцінювання з навчальної дисципліни (освітнього компонента) «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання»

Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання		
Результати навчання	Методи навчання	Форми оцінювання
<p>ПРН 1. На основі системного наукового світогляду аналізувати складні явища суспільного життя, пов'язувати загальнофілософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у професійній та науково-інноваційній діяльності, застосовувати емпіричні й теоретичні методи пізнання.</p> <p>ПРН 3. Порівнювати і класифікувати різні наукові погляди у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію; критично аналізувати власні наукові досягнення і здобутки інших дослідників.</p> <p>ПРН 13. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій.</p> <p>ПРН 14. Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології</p>	<p><i>Методи організації та здійснення навчальної діяльності:</i> словесні (пояснення, розповідь, лекція, бесіда) та практичні; репродуктивні та проблемно-пошукові; самостійної роботи.</p> <p><i>Методи стимулювання і мотивації навчальної діяльності:</i> дискусія, пізнавальні ігри, створення ситуації інтересу у процесі викладення матеріалу, створення ситуації новизни, опора на життєвий досвід аспіранта.</p> <p><i>Методи контролю і самоконтролю в навчальній діяльності:</i> усний, письмовий, тестовий, самоконтроль і самооцінка.</p> <p><i>Логічні методи навчання:</i> моделювання, абстрагування, аналізу і синтезу, індуктивний, дедуктивний.</p>	<p><i>Вхідний контроль</i> (як передумова успішної організації вивчення дисципліни).</p> <p><i>Поточний контроль</i> (оцінюється аудиторна, самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта; проводиться на кожному практичному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи; передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок аспірантів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на практичних заняттях).</p> <p><i>Модульний контроль</i> (оцінювання модульної контрольної роботи).</p> <p><i>Підсумковий (семестровий) контроль</i> (проводиться у</p>

<i>(мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.</i>	<i>Дослідницький метод.</i>	формі заліку/іспиту за обсягом усього навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни).
---	-----------------------------	--

8. Система оцінювання результатів навчання (критерії оцінювання результатів навчання та засоби діагностики навчальних досягнень аспірантів)

Контроль результатів навчання аспіранта з дисципліни «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» здійснюється у формі *вхідного, поточного, модульного та підсумкового (семестрового) контролю*. Механізм і критерії оцінювання оприлюднюються кафедрою англійської філології, перекладу і філософії мови імені професора О.М. Мороховського на своєму сайті та інформаційному стенді та доводяться до відома аспірантів до початку навчального року.

Вхідний контроль застосовується як передумова успішної організації вивчення дисципліни. Він дає змогу визначити наявний рівень знань аспірантів і слугує орієнтиром для реалізації індивідуального підходу в процесі викладання дисципліни та визначенні форм організації освітнього процесу і методів навчання.

Поточний контроль успішності аспірантів здійснюється протягом семестру. Під час опанування навчальним матеріалом оцінюється аудиторна, самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта. Поточний контроль проводиться на кожному семінарському занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок аспірантів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях.

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності аспірантів здійснюється *за накопичувальною системою*.

Таблиця 4

Система оцінювання результатів навчання аспірантів з дисципліни «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання»

Види навчальної діяльності аспіранта	Аудиторна навчальна робота аспіранта				Самостійна навчальна робота аспіранта	Модульна контрольна робота
Семінар	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Наукове есе	
Максимальна кількість балів	10	10	10	10	10	20

Модульний контроль. Семестровому контролю з навчальної дисципліни «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» передусе написання аспірантами модульної контрольної роботи.

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи з дисципліни «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання»

Модульна контрольна робота включає 2 завдання, з яких кожне оцінюється за наступними критеріями. Відповідь на кожне завдання модульної контрольної роботи оцінюється за 10-бальною шкалою.

8-10 балів виставляються за вичерпну, змістовну, логічну та послідовну за викладом відповідь, що містить самостійні судження та демонструє здатність творчого розв'язання завдання.

6-8 балів виставляються за умови, що відповідь правильна, повна, змістовна, послідовна, але містить незначні помилки у викладі теоретичного матеріалу і практичного розв'язання проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

4-6 балів виставляються за умови, що відповідь неповна, схематична, є неточності і помилки в розкритті проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

4 бали і менше виставляється за умови відсутності вичерпаної відповіді на питання, наявності значної кількості неточностей і фактологічних помилок, що свідчить про поверховість знань аспіранта.

Виконане завдання має включати такі складники: обґрунтування актуальності, викладення змісту, висновки.

Максимальна кількість балів за виконану МКР становить 20.

Підсумковий (семестровий) контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання аспірантів на завершальному етапі вивчення дисципліни.

Таблиця 5

Підсумковий (семестровий) контроль результатів навчання аспірантів з дисципліни «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання»

№ з/п	Форма підсумкового контролю	Види навчальної діяльності аспіранта	Максимальна кількість балів
1.	Передбачений підсумковий контроль – <i>іспит</i>	1. Аудиторна та самостійна навчальна робота аспіранта 2. Модульна контрольна робота (МКР) 3. Іспит	50 20

Аспірант вважається допущеним до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

Незалежно від форми здобуття третього рівня вищої освіти (очної (денної і вечірньої) і заочної) аспіранти зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

У разі неможливості аспірантам вечірньої та заочної форми здобуття освіти відвідувати всі аудиторні заняття з об'єктивних причин, вони складають індивідуальний графік відвідувань (не менше 50%), а решту завдань виконують дистанційно. Аспіранти погоджують цей графік із викладачем і відділом науково-дослідної роботи. Графік повинен бути затверджений проректором з наукової роботи.

Якщо аспіранти денної форми здобуття вищої освіти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедуру та форми терміни відпрацювання аспірантами денної форми здобуття освіти пропущених занять із навчальної дисципліни визначає кафедра англійської філології, перекладу і філософії мови імені професора О. М. Мороховського і доводить до відома

аспірантів конкретні графіки відпрацювання пропущених занять з дисципліни і критерії оцінювання.

Семестровий контроль з навчальної дисципліни «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» проводиться у формі *іспиту* за обсягом усього навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни, і в терміни, встановлені навчальним планом і графіком навчального процесу.

Аспірантам, які мають семестровий рейтинговий бал з дисципліни **63 – 70**, за рішенням кафедри може бути виставлена підсумкова оцінка за дисципліну за національною шкалою **«відмінно»**, за шкалою ЄКТС – **А**. **Підсумковий рейтинговий бал** виставляється шляхом додавання до семестрового рейтингового балу аспіранта **30 балів**.

Іспит може відбуватися в усній формі, письмовій формі або складатися з письмової та усної частин. Максимальний екзаменаційний бал становить **30**. Викладач оцінює відповідь аспіранта на екзамені у 4-бальній шкалі. Ця оцінка трансформується в **екзаменаційний рейтинговий бал** у такий спосіб:

- «відмінно» – 30 балів;
- «добре» – 23 бали;
- «задовільно» – 18 балів;
- «незадовільно» – 0 балів.

Якщо аспірант на іспиті з дисципліни, з якої він мав семестровий рейтинговий бал **менше 42 балів**, отримує **позитивну** екзаменаційну оцінку («відмінно» («5»), «добре» («4»), «задовільно» («3»)), то такому аспіранту виставляється підсумкова оцінка з дисципліни за національною шкалою **лише «задовільно»**, за шкалою ЄКТС – **Е**, а в екзаменаційній відомості в графі «Підсумковий рейтинговий бал» ставиться **60 балів**.

На іспит виноситься **весь обсяг** навчального матеріалу з цієї дисципліни.

На іспиті з навчальної дисципліни кожне питання екзаменаційного білета також оцінюється у 4-бальній шкалі («відмінно» – «5», «добре» – «4», «задовільно» – «3», «незадовільно» – «2»), після чого встановлюється середнє арифметичне значення з цих оцінок з округленням до десятої частки. Середнє арифметичне значення помножується на **10**; отриманий бал становить екзаменаційний рейтинговий бал за навчальну дисципліну.

Підсумковий рейтинговий бал аспіранта за вивчення навчальної дисципліни є сумою семестрового рейтингового балу й екзаменаційного рейтингового балу. Підсумкова оцінка за національною шкалою і шкалою ЄКТС.

Якщо аспірант на іспиті отримав підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою «незадовільно», то, крім цієї оцінки, у відомості обліку успішності йому незалежно від набраного семестрового рейтингового балу виставляється оцінка FX за шкалою ЄКТС і 0 балів за 100-бальною шкалою.

Підсумковий рейтинговий бал	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	Відмінно
82 – 89	B	добре
75 – 81	C	
66 – 74	D	задовільно
60 – 65	E	
0 – 59	FX	незадовільно

На заліку у графі відомості обліку успішності «Відмітка про іспит» викладач виставляє:

- оцінку за іспит за національною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно»);
- кількість балів, що відповідає підсумковому рейтинговому балу аспіранта з навчальної дисципліни (кількість балів за 100-бальною шкалою);
- оцінку за шкалою ЄКТС (A, B, C, D, E).

В Індивідуальний навчальний план аспірант записує точну назву дисципліни (аббревіатури не допускаються), кількість годин і кредитів, підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою, кількість балів за 100-бальною шкалою і оцінку за шкалою ЄКТС.

9. Програма навчальної дисципліни. Тематичний план занять

№ з/п	№ і назва теми (включно із темами, що винесені на самостійне опрацювання)	Кількість годин							
		Денна/вечірня форма				Заочна форма			
		Разом	у тому числі			Разом	у тому числі		
лекції	семінарські / практичні заняття		самостійна робота	лекції	семінарські / практичні заняття		самостійна робота		
Модуль 1									
Змістовий модуль 1. Модерна традиція філософії науки від математичного природознавства та гносеології до епістемології гуманітарного пізнання та соціальних наук									
1.1.	<i>Модерна традиція філософії науки: раціональна наука (science) та ідеал універсальної науковості як осьова тема модерної філософії</i>	10	2	2	6	10	2	–	8
1.2.	<i>Неокантіанське розрізнення «наук про природу» і «наук про дух»: проблему методу та об'єкту; апорії історизму та філософія життя як методологічне підґрунтя наук про дух; соціальні науки та соціологія науки: наука як ціле-раціональна та ціннісно-раціональна дія; поступістемологічна доба і проєкт науки як міждисциплінарних досліджень</i>	10	2	–	8	10	–	–	10
Змістовий модуль 2. Генеза новосвітової раціоналізму і програма трансцендентального обґрунтування строгої науковості									
2.1.	<i>Картезіанська раціональність та ідея універсальної об'єктивної науки і теоретичної автономії вченого: тематизація «картезіанської лінгвістики» у Н. Хомського; ідеал науки в європейському сенсуалізмі і емпіризмі; концептуалізація досвіду; теоретичні засади (лінгвістичного) експерієнціалізму</i>	12	2	–	10	12	–	–	12
2.2.	<i>Наука і смислова структура світу: трансцендентальне</i>	12	4	2	6	12	2	–	10

	обґрунтування наукового пізнання, просвітницьке упередження сцієнтизму та «прихований романтизм» І. Канта; трансцендентальна природа категорій; трансцендентальна феноменологія та ідея «радикального обґрунтування наукових суджень»								
Змістовий модуль 3. Філософська герменевтика і наратологія									
3.1	<i>Герменевтика як «філософія розуміння»:</i> від філософії життя до герменевтичної онтології; феноменологічний поворот герменевтики; від мови та тексту до часу та наративу; епістемологічний статус сучасної наратології; криза модерних метанарацій як криза європейської раціональності; археологія знання	10	2	–	8	10	–	–	10
Змістовий модуль 4. Аналітична філософія: поворот від логічного аналізу мови науки до лінгвістичної філософії, філософії мови та філософії свідомості									
4.1	<i>«Лінгвістичний поворот» і філософія як «критика мови» та «логіка науки»:</i> Л. Вітгенштайн та філософія логічного аналізу; поворот логічного позитивізму до критичного раціоналізму; історико-методологічні моделі науки і методологічного анархізму	16	4	2	10	16	2	2	12
4.2	<i>Прагматичний поворот аналітичної філософії:</i> між лінгвістичною філософією, лінгвістикою, філософією мови та філософією свідомості; філософія свідомості (mind) та когнітивні науки; когнітологічна критика трансценденталізму та концептуалізація «тілесного розуму»; поступістемологічна доба: аналітична метафізика, аналітична епістемологія ЖТВ-теорій (justified-true-belief) та аналітична герменевтика	20	4	4	12	20	–	2	18
	Разом годин за модулем 1	90	20	10	60	90	6	4	80
	Усього годин	90	20	10	60	90	6	4	80

10. Рекомендована література (у тому числі Інтернет ресурси)

Основна (навчально-методична):

1. Айер А. Язык, истина и логика: научное издание / Пер. с англ. В. А. Суровцева, Н. А. Таратанова. Москва: Канон+, 2010. 240 с.
2. Бетти Э. Герменевтика как общая методология наук о духе. Москва: Канон+, 2011. 144 с.
3. Богачов А. Досвід і сенс. Київ: Дух і літера, 2012. 336 с.
4. Бондарчук І. А., Комісар Л. П. Логіка і методологія наукового пізнання (гуманітарні науки) : навчально-методичний посібник. Київ: Логос, 2014. URL: <https://onedrive.live.com/?authkey=%21AJU4F1HZ7ywOzfo&cid=3A2CA1281D4ADF22&id=3A2CA1281D4ADF22%21450&parId=3A2CA1281D4ADF22%21449&o=OneUp> (дата звернення: 01.09.2020).
5. Грязнов А. Ф. и др. Аналитическая философия. *Гуманитарная энциклопедия*. 2020. URL: <https://gtmarket.ru/concepts/7326> (дата звернення: 01.09.2020).
6. Добронравова І. С., Білоус Т. М., Комар О. В. Новітня філософія науки: підручник. Київ: Логос, 2009.
7. Європейський словник філософій: Лексикон неперекладностей. Том 1-3 / Б. Кассен (Укл.). Київ: Дух і літера, 2011–2013.
8. Кебуладзе В. Феноменологія досвіду. Київ: Дух і літера, 2012. 280 с.
9. Класики філософії мови від Платона до Ноама Хомського (Ред.) / Пер. з нім. А. Богачова, І. Іващенко, К. Ткаченка. Київ: Курс, 2008. 536 с.
10. Комісар Л. П. Розуміння / інтерпретація: панорама методологічних пошуків в (пост)епістемології гуманітарних наук. *Гілея: науковий вісник*. 2017. № 122. С. 209–213. URL: <http://gileya.org/index.php?ng=library&cont=long&id=147> (дата звернення: 01.09.2020).
11. Комисар Л. П. Реактуализация парадигмы текстуальности в современной гуманитаристике: между эпистемологией и лингвистикой. *Исследования молодых ученых-гуманитариев России и Украины в начале XXI в.: Сб. науч. тр. РАН. ИНИОН*. Москва, 2013. С. 148–158. (Сер.: Проблемы философии).
12. Лакс М. Метафізика: сучасний вступний курс. Київ: Дух і літера, 2016. 584 с.
13. Лактіонова А. В. Філософія дії : монографія. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2016. 247 с.
14. Микешина Л. А. Философия науки: Современная эпистемология. Научное знание в динамике культуры. Методология научного исследования: учеб. пособие. Москва: Прогресс-Традиция; МПСИ; Флинта, 2005. 464 с.
15. Соболева М. Е. Философская герменевтика. Понятия и позиции. Москва: Академический проект; Гаудеамус, 2014. 151 с.
16. Стёпин В. С. История и философия науки: учебник для аспирантов. Москва: Академический проект; Трикста, 2011. 423 с.
17. Goldman A. Epistemology: a Contemporary Introduction. Oxford: Oxford University Press, 2014.
18. The Oxford Handbook of The History of Analytic Philosophy / Ed. by M. Beaney. Oxford: Oxford University Press, 2013.

Основна (першоджерела):

1. Бахтин М. М. К методологии гуманитарных наук. *Эстетика словесного творчества*. Москва: Прогресс, 1979. С. 281–285, 303–306.
2. Витгенштейн Л. Логико-философский трактат. Москва: АСТ, 2018. 160 с.
3. Гадамер Х.-Г. Значение гуманистической традиции для гуманитарных наук / Пер. с нем. Б. Бессонова. *Истина и метод: Основы филос. герменевтики*. Москва: Прогресс, 1988. С. 44–60.
4. Гайденко П. Научная рациональность и философский разум. Москва: Прогресс-Традиция, 2003. 528 с.

5. Гуссерль Э. Кризис европейских наук и трансцендентальная феноменология. Введение в феноменологическую философию / Пер. с нем. Д. В. Складнева. Санкт-Петербург: Владимир Даль, 2004. 400 с.
6. Крипке С. Витгенштейн о правилах и индивидуальном языке / Перевод В. А. Ладова, В. А. Суровцева / Под общей ред. В. А. Суровцева. Москва: Канон+, 2010. 256 с.
7. Куайн У. С точки зрения логики. 9 логико-философских очерков / Пер. В. А. Ладова, В. А. Суровцева; под общ. ред. В. А. Суровцева. Москва: Канон+, 2010.
8. Кун Т. Структура научных революций. Москва: OZON, 2009. 310 с.
9. Лакатос И. Избранные произведения по философии и методологии науки. Москва: Академпроект, 2008. 475 с.
10. «Медитації» Декарта у дзеркалі сучасних тлумачень. Жан-Марі Бейсад, Жан-Люк Марйон, Кім Сан Он-Ван-К. (Ред.). / Пер. з фр. і лат. Київ: Дух і літера, 2014. 368 с.
11. Пирс Ч. С. Избранные философские произведения. Москва: Логос, 2000. 448 с.
12. Рассел Б. Человеческое познание: его сфера и границы. Москва: ТЕРРА – Кн. клуб: Республика, 2000. 464 с.
13. Рикер П. Конфликт интерпретаций. Очерки о герменевтике. Москва: Канон-Пресс-Центр, 2002. 624 с.
14. Руджиеро В. Р. По ту сторону эмоций и чувств: Руководство по критическому мышлению. Москва: Флинта; Наука, 2006. 440 с.
15. Фейерабенд П. Против метода. Очерк анархистской теории познания. Москва: АСТ; Хранитель, 2007. 413 с.
16. Фукуяма Ф. Наше постчеловеческое будущее: Последствия биотехнологической революции / Пер. с англ. М. Б. Левина. Москва: ООО «Издательство АСТ»; ОАО «ЛЮКС». 2004. 349 с.
17. Хомский Н. Картезианская лингвистика. Глава из истории рационалистической мысли / Пер. с англ. и предисл. Б. П. Нарумова. Москва: КомКнига, 2005. 232 с.
18. Шютц А. Смысловая структура повседневного мира: очерки по феноменологической социологии. Москва: Ин-т фонда Общественное мнение, 2003. 336 с.
19. Clark A. Whatever next? Predictive brains, situated agents, and the future of cognitive science. *Behavioral and Brain Sciences*. 2013. Vol. 36. № 3. P. 181–204.

Додаткова:

1. Гьосле В. Практична філософія в сучасному світі / Пер. з нім., примітки та післямова А. Єрмоленка. Київ: Лібра, 2003.
2. Дамміт М. Логічні основи метафізики / Пер. з англ. В. Навроцького. Київ: IRIS, 2001.
3. Дильтей В. Введение в науки о духе. Собр. соч. Т. 1. Москва: Дом интеллектуальной книги, 2000.
4. Лакофф Д. Женщины, огонь и опасные вещи. Что категории языка говорят нам о мышлении. Москва: Языки славянской культуры, 2004.
5. Рамсей Ф. Философские работы / Пер. с англ. В. А. Суровцева. Москва: Канон+, 2011.
6. Рюс Ж. Поступ сучасних ідей: Панорама новітньої науки / Пер. з фр. В. Шовкун. Київ: Основи, 1998. URL: <http://litopys.org.ua/jruss/russ.htm> (дата звернення: 01.09.2020).
7. Шашкова Л. О. Гуманітарне пізнання: нові виклики епістемології. *Вісник Національного авіаційного університету: Філософія. Культурологія*. 2006. №1(3). С. 57–63.
8. Churchland Patricia S. Braintrust: What Neuroscience Tells Us about Morality. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2011.
9. Dancy J. Ethics without principles. NY: Clarendon press, Oxford, 2004.
10. Hutto D. D. Analytic Philosophy: The History of an Illusion. *Philosophical Investigations*. 2010. Vol. 33. № 2. P. 187–191.
11. Neuroscience and Philosophy. Brain, Mind, and Language. N.Y.: Columbia University Press, 2007.

12. Noel Moore, Richard Parker. Critical Thinking (9th ed.). N.Y.: Columbia University Press, 2009.
13. Pollock J. L. Logic: An Introduction to the formal study of Reasoning. University of Arizona. 2009.
14. The Cambridge Handbook of Situated Cognition / Ed. by Murat Aydede, P. Robbins. Cambridge. 2009.
15. The Discourse Studies Reader: Main currents in theory and analysis / Ed. by Johannes Angermüller, Dominique Maingueneau and Ruth Wodak. John Benjamins. John Benjamins Publishing Company. Amsterdam/ Philadelphia, 2014.
16. The Linguistic Turn: Essays in the Methodological Method / Ed. by R. M. Rorty. Chicago: The University of Chicago Press, 1992.
17. The SAGE Encyclopedia of Qualitative Research Methods (Two Volume Set) / Ed. by Lisa M. Given. Hardcover, 2008.

11. Додаткові ресурси (за наявності):

Посилання на електронні ресурси (не тільки відкриті), на яких розміщено додаткову інформацію щодо дисципліни – приклади контрольних та екзаменаційних завдань, тематика рефератів, методичні вказівки з виконання самостійної роботи тощо

Офіційний веб-сайт секції філософії. URL: http://philosophy.knlu.edu.ua/ . На сайті секції філософії розміщений навчально-методичний посібник: Бондарчук І. А., Комісар, Л. П. Логіка і методологія наукового пізнання (гуманітарні науки) : навчально-методичний посібник. Київ : Логос, 2014.	https://onedrive.live.com/?authkey=%21AJU4F1HZ7ywOzfo&cid=3A2CA1281D4ADF22&id=3A2CA1281D4ADF22%21450&parId=3A2CA1281D4ADF22%21449&o=OneUp
Енциклопедія Станфордського університету. (Англійською мовою)	http://plato.stanford.edu/ .
Електронна бібліотека PSYLIB	http://psylib.org.ua/books/ .
Електронна повнотекстова бібліотека Іхтіка	http://ihtik.lib.ru/
Електронна підбірка філософських першоджерел	http://lebenswelt.narod.ru/library.htm
Guide to the Philosophy of Mind. Compiled by David Chalmers	http://consc.net/guide/

12. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання якого передбачає навчальна дисципліна (за потреби)